

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
végzése**

Az ügy száma: Pfv.I.20.516/2024/2.

A tanács tagjai: Dr. Cseh Attila a tanács elnöke
Dr. Magosi Szilvia előadó bíró
Dr. Mocsár Attila Zsolt bíró
Nyíróné dr. Kiss Ildikó bíró
Dr. Szabó Klára bíró

A felperes: felperes1
(cím1)

A felperes képviselője: Stanka és Társai Ügyvédi Iroda
ügyintéző: dr. Stanka Gergely ügyvéd
(cím2)

Az alperes: alperes1
(cím3)

Az alperes képviselője: Dr. Szepesházi Péter ügyvéd
(cím4)

A per tárgya: Kölcsön és járulékai megfizetése

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: Alperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma: Nyíregyházi Törvényszék
4.Pf.20.006/2024/4. számú ítélet

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma: Vásárosnaményi Járásbíróság
3.P.20.241/2022/39. számú ítélet

Rendelkező rész

A Kúria a felülvizsgálatot megtagadja.

A meg nem fizetett 49.079 (negyvenkilencezer-hetvenkilenc) forint felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke az állam terhén marad.

A végzés ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

[1] Az alperes mint adós és a felperes jogelődje, a cég1 mint hitelező között 2007. november 13-án deviza alapú kölcsönszerződés jött létre gépjármű vételárának finanszírozása céljából. A szerződés 7. pontja és a szerződés mellékletét képező Üzletszabályzat 18.3.4. pontja tartalmazta: Deviza alapú finanszírozás esetén a törlesztőrészek forintban fizetendő összege a devizanem árfolyama és a kamat alakulásától függően változhat. Ennek jelentős kockázata abban rejlik, hogy a forint leértékelődése nemcsak az esedékes törlesztőrészek növekedését eredményezheti, de a teljes hátralévő tőketartozást is növelheti. A hitelszerződés lejárat előtti megszűnése vagy módosulása esetén a teljes hátralévő tőketartozást érintő árfolyamkülönbözet egyösszegben esedékessé válik. Az adós kijelenti, hogy tudatában van a deviza alapú finanszírozás fokozott kockázatának és vállalja ennek következményeit.

[2] Az alperes nem tett maradéktalanul eleget a szerződésből eredő fizetési kötelezettségének, ezért a lejárt tartozására figyelemmel a hitelező 2011. augusztus 22-én azonnali hatállyal felmondta a szerződést, egyidejűleg gyakorolta a vételi jogát, majd levonta a tartozásból az értékesített gépjármű vételárát.

[3] A hitelező a Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvényben rögzített elszámolás szabályairól és egyes egyéb rendelkezésekről szóló 2014. évi XL. törvényben (továbbiakban: DH2 tv.) foglaltaknak megfelelően elszámolt az alperessel.

[4] A felperesi jogelőd általános jogutódja a cég2 2021. november 25-én a követelést a felperesre engedményezte.

[5] Az alperes a tartozását a fizetési felhívás ellenére nem fizette meg, ezért a felperes kérelmére fizetési meghagyásos eljárás indult, amely az alperes ellentmondása folytán perré alakult.

[6] A felperes a szerződés felmondására alapított keresetében 2.453.954 forint tőke és a késedelmi kamat megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[7] Az alperes érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Hivatkozott – egyebek mellett – arra, hogy a szerződés az árfolyamrés és az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelensége okán érvénytelen, azt sem forintosítással, sem korlátozott devizakockázattal nem lehet érvényessé nyilvánítani.

[8] Az elsőfokú bíróság ítéletével helyt adott a keresetnek, és az alperes részére részletfizetést engedélyezett. Indokolásában rögzítette, hogy a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (a továbbiakban: Hpt.) 213. § (1) bekezdésében foglaltaknak a perbeli kölcsönszerződés megfelelt, az deviza alapú szerződés. A Kúriának a pénzügyi intézmények fogyasztói kölcsönszerződéseire vonatkozó jogegységi határozatával kapcsolatos egyes kérdések rendezéséről szóló 2014. évi XXXVIII. törvény (a továbbiakban: DH1 tv.) és a DH2 tv. eredményeként a jogalkotó a törvények hatálya alá tartozó fogyasztói kölcsönszerződések esetében az árfolyamrés alkalmazását előíró szerződéses feltételek tisztességtelenségét megszüntette, annak érvénytelensége a továbbiakban a perben nem volt vizsgálható. Az árfolyamkockázat mibenlétéről a fogyasztó megfelelő tájékoztatást kapott. Aláírásával tudomásul vette az egyedi szerződés 7. pontjában foglaltakat és az Üzletszabályzat 18.3.4. pontja is tartalmazott tájékoztatást. A változó kamatozású, deviza alapú, fix futamidejű hitelkonstrukcióban az alperesnek a kockázatot a tájékoztatásból fel kellett ismernie, annak viselését pedig vállalta. A tájékoztató átláthatóan feltüntette a deviza árfolyamának változását, a szerződéses ügyletre gyakorolt hatását is. Az alperesnek számolnia kellett a devizaárfolyam emelkedésével. A tájékoztatás megfelelt a Kúria Jogegységi Panasz Tanácsa Jpe.I.60.015/2021/15. számú jogegységi hatályú határozata

(a továbbiakban: JPE határozat) alapján alkalmazott 2/2014. PJE határozatban foglaltaknak is. Az alperes világos és érthető tájékoztatást kapott az öt terhelő árfolyamkockázat lényegéről, mibenlétéről, a fizetési kötelezettségére gyakorolt hatásáról, valamint arról, hogy a kockázatviselésének nincs felső határa. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a Kúria több ügyben vizsgálta a perbelivel azonos szerződési feltételeket és tájékoztatást, amelyet világosnak és érthetőnek minősített.

[9] Az alperes fellebbezése folytán eljáró másodfokú bíróság a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta az elsőfokú ítéletet azzal, hogy a késedelmi kamat mértéke 2022. november 10. napjától kezdődően a 424/2022. (X. 28.) Korm. rendelet szerinti vészhelyzet ideje alatt nem haladhatja meg az évi 25%-os mértéket.

[10] A jogerős ítélet indokolása szerint a másodfokú bíróság elfogadta ítélezése alapjául az elsőfokú bíróság által a szükséges körben a lefolytatott bizonyítás eredményeként megállapított tényállást. Úgy ítélte, hogy az elsőfokú bíróság helyesen vizsgálta a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 209. § (1) és (2) bekezdése, továbbá 209/A. § (2) bekezdése alapján a hitelező által nyújtott tájékoztatás megfelelőségét. A másodfokú bíróság az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) árfolyamkockázati tájékoztatással összefüggésben felállított követelményrendszere (C-26/13., C-186/16., C-51/17., C-227/18., C-609/19. számú ítélet), továbbá a Kúria Gfv.30.090/2020/9. számú, BH2021. 141. szám alatt közzétett határozata és a JPE határozat figyelembevételével megállapította, hogy az alperes a deviza alapú kölcsönt a kockázat ismeretében is igénybe kívánta venni, vállalta, hogy a kockázatot kizárólag ő viseli. Felismerhető volt számára, hogy annak a devizának az árfolyama, amelyben a kölcsönszerződést megkötötte megváltozhat, valamint az is, hogy az árfolyam változása annak korlátlansága folytán milyen jelentős gazdasági következményekkel járhat a pénzügyi kötelezettségeire. Fel tudta mérni, hogy a jövedelme szerinti pénznem leértékelődésével az árfolyamkockázat hatása a fizetési kötelezettségére korlátlan. Számításba vehette, hogy a forint leértékelődése nem csak az esedékes törlesztőrészeket növekedését eredményezheti, növelheti a teljes hátralévő tőketartozást is. A szerződés szerinti tájékoztatásból kitűnt, hogy a kockázat viselésének nincs felső határa. Az alperes sem az ellenkérelmében, sem a fellebbezésében nem hivatkozott az árfolyamkockázatról való tájékoztatás megfelelősége tárgyában a Kúria által korábban még nem vizsgált szempontokra. Az árfolyamkockázat mint az adott szerződéstípus jellegadó sajátossága az árfolyamrésre vonatkozó rendelkezésektől függetlenül is fennállt. Az EUB C-51/13. számú ítélete [83] pontjából nem vonható le olyan következtetés, hogy a törvényi elszámolás során egyébként orvosolt árfolyamrés alkalmazása önmagában, minden további vizsgálat nélkül átláthatatlanná tette volna a kockázatokat a szerződés megkötésekor.

[11] A másodfokú bíróság rámutatott, hogy az alperes az elsőfokú eljárás során nem hivatkozott arra, hogy a kockázatteltérítés nem megfelelő időben történt. A fellebbezésében a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglaltakra figyelemmel ezt új tényként nem állíthatta, ezért ez a hivatkozása nem volt érdemben vizsgálható. E körülmény hivatalbóli észlelésének kötelezettsége nem terhelte sem az első-, sem a másodfokú bíróságot [Pp. 266. § (2), (3) bekezdés, 2/2010. (VI. 28.) PK vélemény 4. pont]. A másodfokú bíróság ugyanakkor az általánosság szintjén, az EUB és a Kúria gyakorlatának felhívásával rámutatott a tájékoztatás kellő időben történő megadásának egyes kérdéseire.

[12] Az alperesnek azt a fellebbezési hivatkozását, miszerint a fogyasztókkal kötött szerződések tisztességtelen feltételeiről szóló, 1993. április 5-i 93/13/EGK tanácsi irányelv (a továbbiakban: Fogyasztói irányelv) 6. cikk (1) bekezdését akként kell értelmezni, hogy amennyiben a fogyasztó nem kívánja az árfolyamrés tisztességtelenségéből eredő

érvénytelenség orvoslását, úgy a kölcsönszerződés érvényessége megdől, megalapozatlannak ítélte.

[13] Az alperes a jogerős ítélet ellen, annak hatályon kívül helyezése és elsődlegesen az elsőfokú ítélet megváltoztatásával a kereset elutasítása, másodlagosan az elsőfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítása érdekében felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő, amelyhez a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmet csatolt.

[14] A jogerős ítélet felülvizsgálatát arra tekintettel kérte, hogy az sérti a Ptk. 209. § (1) bekezdését, 209/A. § (2) bekezdését, 239. § (2) bekezdését, a Pp. 266. § (1) bekezdését, a Hpt. 203. § (1), (6) és (7) bekezdését, valamint a Fogyasztói irányelvet. Hivatkozott továbbá arra, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria Gfv.30.467/2020/9., Gfv.30.090/2020/9. (megjelent: BH2021. 141.), Gfv.30.296/2023/6. számú, továbbá az EUB C-26/13., C-118/17., C-51/17., C-186/16., C-609/19., C-80-82/21., C-932/19., C-520/21., C-705/21., C-6/22. számú határozataiban foglaltakkal.

[15] Az alperes a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelmét – annak tartalma alapján [Pp. 110. § (3) bekezdés] – a Pp. 409. § (3) bekezdésére alapította azt állítva, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria Gfv.30.090/2020/9. számú (megjelent: BH2021. 141.), Gfv.30.296/2023/6. és Gfv.30.467/2020/9. számú határozatával. A másodfokú bíróság által megsértett jogszabályhelyeket a felülvizsgálati kérelmével egyezően jelölte meg.

[16] Az engedélyezési kérelemben egyrészt arra hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.30.090/2020/9. számú határozatának [39] és [40] bekezdéseiben foglaltaktól, amelyek szerint: „[39] Ezt követően a Kúria vizsgálta, hogy a szerződés rendelkezései alapján, kiegészítve az Általános Kockázatfeltáró Nyilatkozatban írtakat, a tájékoztatás tisztességesnek tekinthető-e. A szerződés „egyéb feltételei” között található 25. pontban rögzített adósi nyilatkozat szerint a felperesek átvállalják a CHF/HUF árfolyamváltozásából eredő kockázatot. A Kúria ugyan egyetértett az eljáró bíróságok azon álláspontjával, hogy abból, miszerint a kölcsönszerződés nem rendelkezik a kockázatátvállalás korlátozásáról, valóban az következik, hogy az nem korlátozott, de nem következik, hogy a kockázatvállalás mibenléte a 2/2014. PJE határozat szóhasználatára szerint a fogyasztó számára „egyértelműen felismerhető” volt, a később kifejtettek szerint. Az is rögzítésre került ebben a pontban, hogy ha az adósok tartozása forintba átszámolva 10%-kal meghaladja a költségelőirányzatban szereplő forintban meghatározott kölcsön összegét az adósok rendkívüli előtörlesztésre kötelezettek. Ebből az adósok számára egyértelművé kellett válnia, hogy a forint akár 10%-kal nagyobb árfolyamromlásával is számolni lehet. E szerződéses rendelkezés a fogyasztó által viselendő kockázat behatárolásának nem tekinthető. A szerződésben nyújtott tájékoztatás ugyanakkor nem hívja fel a fogyasztó figyelmét kellő súllyal, átlátható módon az árfolyamkockázat mibenlétére, az árfolyamromlás valós, lehetséges, jelentős, a szerződésben szereplő 10%-os mértéket akár jelentősen meghaladó mértékére, arra, hogy annak esetleges előre nem látható bekövetkezése az adós fogyasztó gazdasági helyzetét rendkívül súlyosan érintheti, ahogy erről az Általános Kockázatfeltáró Nyilatkozat sem tartalmazott tájékoztatást a korábban írtak szerint.

[40] A Kúria tehát úgy ítélte, hogy a fogyasztó felperesek számára a nyújtott tájékoztatás alapján nem volt „egyértelműen felismerhető” az átlagos fogyasztó mércéjén keresztül, hogy a szerződésben szereplő azon rendelkezés, amely szerint az árfolyamkockázatot átvállalják, pontosan mit jelent, milyen következményekkel jár.”

[17] Az alperes előadása szerint a másodfokú bíróság a jogerős ítéletben a kockázatfeltárás tartalmának megítélése kapcsán arra hagyatkozott, hogy a kockázatfeltárás megfelelő, mert a szerződés 7. pontja utal a jelentős változásra. Érvelése szerint ezzel szemben a Kúria hivatkozott határozata értelmében önmagában a „jelentős” szó szerepeltetése a tájékoztatásban nem elegendő. Mivel a perben eljáró bíróságok kifejezetten erre hagyatkozva

hoztak számára hátrányos döntést, sérült a precedens ítélet tartalma, és az attól való eltérés indokolása is elmaradt.

[18] Az alperes arra is hivatkozott, hogy a jogerős ítélet jogkérdésben eltér a Kúria Gfv.30.296/2023/6. számú határozata [48] és [52] bekezdéseiben foglaltaktól:

„[48] A Kúria következetes gyakorlata szerint a kellő idő annak biztosítását jelenti, hogy a 93/13/EGK irányelv (20) preambulumbekzdésének, illetve melléklete 1.i) pontjának megfelelően a fogyasztó a szerződés megkötése előtt ténylegesen megismerhesse a szerződés összes feltételét, annak valós ismerete alapján dönthessen az elfogadásáról (Kúria Gfv.30.237/2021/6.). Ennek fontosságára az EUB számos határozatában kitért (C-26/13. ítélet 67. és 70. pontok, C-186/16. 48.pont, C-126/17. sz. végzés 34. pont, C-51/17. 76.pont), anélkül azonban, hogy a kellő idő konkrét, objektív tartalmát meghatározta volna. Ezt értékelve a Kúria akként foglalt állást: önmagában abból a körülményből, hogy a fogyasztó a szerződéskötéssel egyidejűleg kapott tájékoztatást az árfolyamkockázatról, nem következik sem az, hogy a tájékoztatás nem felelt meg a tisztességes tájékoztatással szembeni elvárásoknak, sem az, hogy megfelelt (Gfv.VI.30.467/2020/9.). E kérdés megítélése során az eset összes körülményét figyelembe véve, a rendelkezésre álló bizonyítékokat mérlegelve kell állást foglalni (Kúria Gfv.VII.30.286/2020/4.). Objektív előírás hiányában tehát abban a kérdésben, hogy kellő idő állt-e a fogyasztó rendelkezésére az árfolyamkockázatról nyújtott tájékoztatás alapján az ügylet kockázatainak megítélésére, az ügy egyedi körülményeit mérlegelve lehet állást foglalni (Gfv.VI.30.024/2022/3.).”

„[52] A másodfokú bíróság helytállóan állapította meg: a csatolt kockázatfeltáró nyilatkozatból nem állapítható meg, hogy azt az I. és II. rendű felperes a kölcsönszerződés aláírása előtt, vagy azzal egyidejűleg írta alá. E körben helyesen vette figyelembe, hogy: a felperesek vitatása miatt annak bizonyítása, hogy a szerződések aláírása előtt a fogyasztóknak kellő idő állt rendelkezésre a szerződések megismerésére, az alperesnek mint a fogyasztóval szerződést kötő félnek a kötelezettsége; a kockázatfeltáró nyilatkozat aláírása nem a szerződés megkötésének, csupán a kölcsön folyósításának volt a feltétele.”

[19] Az alperes e másodikként hivatkozott kúriai határozat megjelölt részével összefüggésben azt adta elő, a perben a felperesnek kellett bizonyítania, hogy kellő időben nyújtott kockázatfeltárást. A másodfokú bíróság ezzel ellentétben reá róta azt a terhet, hogy miért nem nézett utána jobban a kockázatoknak. Mindezt a másodfokú bíróság annak ellenére tette, hogy a perben tényként egyértelműen megállapítható volt, a szerződéskötést megelőzően nem tájékoztatta a felperes jogelődje.

[20] Az alperes további hivatkozása az volt, hogy a jogerős ítélet ellentétes a Kúria Gfv.30.467/2020/9. számú ítéletének [19] bekezdésében foglaltakkal:

„[19] ... a konkrét jogvitában felmerült speciális, egyedi körülmények mérlegelésével kell állást foglalni abban, hogy kellő időben történő tájékoztatásnak tekintendő-e, ha a fogyasztó a tájékoztatást a szerződéskötéssel egyidejűleg kapta meg. E körben mérlegelendő szempontok lehetnek, hogy maga a fogyasztó személyes meghallgatása során hogyan nyilatkozott, tanúvallomások alapján milyen következtetésre kell jutni, kötött-e a fogyasztó korábban már deviza alapú szerződést, ott kapott-e tájékoztatást, milyen magatartást tanúsított a szerződéskötés folyamata során. Értékelendő, hogy a per során végig következetesen, hangsúlyosan kitartott-e azon érvelése mellett, miszerint nem állt kellő idő rendelkezésére az árfolyamkockázat vállalása megfontolására. Ezzel szemben a hitelező bank milyen ténybeli ellenérveket adott elő.”

[21] Érvelése szerint az eljáró bíróságok nem vették figyelembe a perbeli körülményeket, mindösszesen arra alapították a kellő időben történt tájékoztatással kapcsolatos álláspontjukat, hogy az alperes „kérdezhetett, ha akart”, mindazok ellenére, hogy a perben egyértelmű

tényként volt megállapítható, hogy a szerződéskötést megelőzően nem tájékoztatta őt a felperes jogelődje.

[22] A Kúria a Pp. 21. § (1) bekezdésére és a felülvizsgálat engedélyezésével kapcsolatos egyes kérdésekről szóló 1/2021. (VII. 12.) PK vélemény (a továbbiakban: PK vélemény) 7. pontjában kifejtettekre figyelemmel az ügyben hivatalból vizsgálta a felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem előterjesztésének szükségességét és azt a következők szerint ítélte meg.

[23] A per vagyoni jogi pernek minősül, mert az abban érvényesített igény a felperes vagyoni jogain alapul, továbbá értéke pénzösszegben kifejezhető [Pp. 7. § (1) bekezdés 18. pont]. Az alperes felülvizsgálati kérelmében vitatott érték az ötmillió forintot nem haladja meg, valamint a per nem tartozik a Pp. 408. § (1) bekezdés második mondatában meghatározott kivételek közé. Mindezek alapján nincs helye felülvizsgálatnak [Pp. 408. § (1) bekezdés], ezért a felülvizsgálat engedélyezése iránt az alperesnek kérelmet kellett előterjesztenie [Pp. 409. § (1) bekezdés, 410. § (1) bekezdés].

[24] Az alperes felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelme nem alapos.

[25] A Pp. 409. § (3) bekezdése alapján a Kúria a felülvizsgálatot akkor engedélyezi, ha a jogerős ítélet a Kúria közzétett határozatától jogkérdésben eltér.

[26] Amint arra a Kúria már több határozatában (így például a Pfv.21.294/2022/2., Gfv.30.561/2022/2., Gfv.30.562/2022/2. számú végzéseiben) rámutatott, a Pp. 409. § és 410. § egybevetett tartalmából következően valamennyi engedélyezési ok esetén – így a Pp. 409. § (3) bekezdés tekintetében is – alapvető törvényi feltétel, hogy a fél által az ügy érdemére kihatónak állított jogszabálysértés(ek) vizsgálata elvi jelentőségű jogkérdésben legyen szükséges. „Elvi jelentőségű jogkérdésnek” minősül minden olyan jogkérdés, amely egy jogszabály rendelkezésének értelmezésével, az alkalmazandó norma alapvető tartalmával és az ahhoz kapcsolódó esetleges jogkövetkezményekkel összefügg (Kúria Gfv.30.042/2023/2., egyezően: PK vélemény 1. pontjához fűzött indokolás). A fél részére értelmezést igénylő kérdések felvetése még nem alapozza meg a jogerős határozat jogereje feloldásának kivételes lehetőségét magában hordozó felülvizsgálat engedélyezését (Kúria Pfv.20.834/2019/2.). Önmagában a felülvizsgálati kérelemben támadott jogerős ítélet vélt vagy valós jogszabálysértő volta nem ad lehetőséget a felülvizsgálat engedélyezésére (Pfv.21.285/2022/2.). A Kúria az engedélyezési kérelem elbírálása során az egyedi ügyben hozott bírósági határozat jogszerűségét nem vizsgálja (Kúria Pfv.21.343/2022/2.). Lényeges továbbá az is, hogy a fél által elvi jelentőségűként hivatkozott jogkérdést a felülvizsgálattal támadott jogerős ítélet felvesse, abban állást foglaljon, azaz megállapítható legyen a jogerős ítélet által elbírált elvi jelentőségű jogkérdés és az engedélyezési kérelmet előterjesztő fél által elvi jelentőségűként felvetett jogkérdés közötti adekvát kapcsolat, tekintettel arra, hogy a felülvizsgálat tárgyát a jogerős ítélet képezi [Pp. 406.§ (1) bekezdés].

[27] Az alperes engedélyezési kérelmében elsőként hivatkozott precedens határozattal (Gfv.30.090/2020/9.) kapcsolatban a Kúria megállapította, hogy azt az elvi jelentőségű jogkérdést, amelyben az alperes az eltérést látta, a jogerős ítélet nem vetette fel. Az alperes azzal érvelt, hogy a hivatkozott határozatban a Kúria elvi éllel mondta ki, hogy a kockázati tájékoztatás megfelelőségének kérdése önmagában a „jelentős” szónak a tájékoztatásban történt szerepeltetése alapján nem ítélt meg. A jogerős ítélet [60]-[69] bekezdéseiben rögzítettek szerint a másodfokú bíróság nem önmagában a „jelentős” szónak a tájékoztatásban történt szerepeltetése alapján ítélte meg a felperes árfolyamkockázatról adott tájékoztatása világosságát és érthetőségét, erre tekintettel határozata nem tér el az alperes által megfogalmazott jogkérdésben a Kúria megjelölt határozatától.

[28] Az alperes az engedélyezési kérelmében a Kúria Gfv.30.296/2023/6. és Gfv.30.469/2020/9. számú precedens határozatoktól történt eltérésre egyaránt a kockázatfeltárás időbeliségével kapcsolatban hivatkozott. A Kúria ezzel összefüggésben arra mutat rá, hogy a jogerős ítélet [66] bekezdésében a másodfokú bíróság kifejtette: az elsőfokú eljárásban az alperes nem állította, hogy a kockázatfeltárás nem megfelelő időben történt, ez olyan új tényállítás, amelynek a Pp. 373. § (2) bekezdésében foglalt feltételei nem álltak fenn, ezért a felperes e körben előadott fellebbezési hivatkozása érdemben nem volt vizsgálható. A jogerős ítélet ezt a kérdést az előbbiek miatt csak általánosságban érintette, abban érdemben nem döntött. Az engedélyezési kérelemben a kockázat időbeliségével összefüggésben megfogalmazott jogkérdések vonatkozásában mindezekre tekintettel a jogerős ítélet nem volt összevethető a Kúria felperes által megjelölt precedens határozataival.

[29] A kifejtettek értelmében az alperes engedélyezési kérelmében hivatkozott okból nem volt engedélyezhető a felülvizsgálat, ezért a Kúria a Pp. 411. § (1) és (2) bekezdésének megfelelően eljárva a jogerős ítélet felülvizsgálatát megtagadta.

[30] A felperes személyes költségmentessége folytán meg nem fizetett felülvizsgálat engedélyezése iránti kérelem illetéke a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján az állam terhén marad.

[31] A végzés elleni felülvizsgálatot a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja zárja ki.

Budapest, 2024. július 11.

Dr. Cseh Attila s.k. a tanács elnöke, Dr. Magosi Szilvia s.k. előadó bíró, Dr. Mocsár Attila Zsolt s.k. bíró, Nyíróné dr. Kiss Ildikó s.k. bíró, Dr. Szabó Klára s.k. bíró